

[Holmberg.]

mentere på den måde, at de store biler ikke har tilstrækkelige bremses. Så er der noget mærkeligt i, at der finder så få ulykker sted, som der gør, når ministeren ved, at det kun er få af dem, der overholder 60 km. Hvis ministeren kunne komme med de argumenter, at der sker alt for mange ulykker, fordi bremserne ikke er effektive, så var det noget andet. Det kan han ikke.

Derimod var det rigtigt, at en enkelt ingeniør har fremsat betænkeligheder. Vi har intet skriftligt derom fra ham, men det er sikkert rigtigt, men hvorfor oplyser den højtærede minister så ikke ved samme lejlighed — det har ministeren måske glemt, så må vi gøre det — at vi i udvalget fra anden sagkyndig side har fået at vide, at disse biler er fuldt på højde med personbiler. Skulle vi ikke også tage denne sagkyndige ingeniørs udtalelse med, når vi skal diskutere spørgsmålet her?

Aksel Larsen: Den højtærede justitsministers tale var i høj grad egnet til at gøre indtryk. Den var i høj grad egnet til at bevise, at en hastighedsbegrænsning i bymæssige bebyggelser er på sin plads. Den har imidlertid ikke overbevist mig om, at den formulering, den højtærede justitsminister sammen med udvalgets mindretal nu er landet ved, og som findes i ændringsforslaget under nr. 3, er den rigtige.

Jeg tror, det vil være ret uheldigt, om man ved en afstemning her i tinget enten får ændringsforslaget fra udvalgets flertal vedtaget, hvorved justitsministerens forslag bortfalder, eller får justitsministerens ændringsforslag vedtaget eller får vedtaget justitsministerens oprindelige forslag til en formulering. Jeg tror, det ville være heldigst — og jeg sagde det, da jeg havde ordet første gang — om man kunne gøre endnu et forsøg i udvalget på at finde en formulering, man kunne enes om. Det forekommer mig, at de repræsentanter for partierne, der har haft sæde i udvalget, og som har talt her, har været enige om det

principielle, at en hastighedsbegrænsning i mange, mange tilfælde er nødvendig. Det forekommer mig ikke, at det er bevist, at justitsministeren eller myndighederne hidtil har manglet fuldmagt til eller pligt til at gennemføre sådanne hastighedsbegrænsninger. Men hvis den højtærede justitsminister stadig vil fastholde — efter min opfattelse urimeligt — at han i færdselsloven, som den er nu, mangler fuldmagt til at gennemføre varierende hastighedsbegrænsninger i bebyggede områder, så henstiller jeg, at man forsøger ved en fornyet udvalgsbehandling at forhandle sig til rette om en formulering, som alle eller flest muligt kan enes om.

Under disse forhold agter jeg ved afstemningen at stemme, som jeg har sagt i mit første indlæg.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg mener, at jeg meget klart har gjort rede for, hvorfor jeg mener, at § 57, stk. 4, ikke kan strækkes længere, end den er blevet strakt, og der er ikke for mig anledning til at fortsætte diskussionen herom, hverken med det ærede medlem hr. Aksel Larsen eller med det ærede medlem hr. A. C. Normann.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at det skal vise sig i den fortsatte udvalgsbehandling, hvor enige vi kan blive, mindretal og flertal i udvalget — jeg har altså mine tvivl.

Til det ærede medlem hr. Holmberg vil jeg blot gøre den bemærkning: javel, men det ærede medlem foreslår en regel, der gælder for alle busser, også de mest defekte, og det synes jeg er uforsvarligt.

Det ærede medlem hr. Reedtz-Thott kan jeg fortælle, at jeg har i dag underskrevet brevet om, at hastighedsgrænsen ved Køge nu forhøjes til 60 km. Hvor bliver der glæde i det ærede medlems sjæl og sind!

Jeg skal ikke begynde at polemisere med det ærede medlem hr. A. C. Normann. Kun en eneste ting vil jeg nævne. Når det ærede medlem omtalte tallet på trafikdræbte